

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-พ.ศ.๒๕๖๕)

เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓

องค์การบริหารส่วนตำบลโพ้นทัน
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำนำ

เนื่องด้วยตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๖ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหาร กิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล และมาตรา ๖๙/๑ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น ซึ่งปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทันได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) และประกาศใช้ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทันมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อประโยชน์ของประชาชน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๙ พร้อมทั้งแก้ไขแผนงานให้ตรงตามรูปแบบการจำแนกประเภท

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทัน จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทันได้ โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณจากเงินสะสม ตามระเบียบดังกล่าวข้างต้น และตามหนังสือจังหวัดยโสธร ด่วนที่สุด ที่ ยส ๐๐๒๓.๓/ว๓๙๗๑ เรื่อง แนวทางการจัดทำประชาคมท้องถิ่นกรณีการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งยกเว้นการประชุมระดับหมู่บ้าน และระดับตำบล เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น โดยนำความต้องการของชุมชนมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน ทั้ง ๕ หมู่ ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่ ส่งโครงการที่เกินศักยภาพ เป็นโครงการที่มีความสำคัญและจำเป็นของชุมชน รวมถึงจากการประชุมร่วมของคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกหมู่ นำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มเติม

(๒) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

/(๓) ผู้บริหาร...

(๓) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติม และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีที่เพิ่มเติม

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีที่เพิ่มเติมต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติ และประกาศใช้ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน หวังว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) จะเป็นแผนพัฒนาที่ตอบสนองปัญหาความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลสามารถพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญขึ้นในทุก ๆ ด้านต่อไป

นายสรายุฒิ ศรีสันธา
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๖
๓. สภาพทางสังคม	๑๐
๔. ระบบบริการพื้นฐาน	๑๐
๕. ระบบเศรษฐกิจ	๑๑
๖. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	๑๓
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๔
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๕

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๖
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๓
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๔๔

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๕๑
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๕๓

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๖๘
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๗๑
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๗๕
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๗๗

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ประวัติความเป็นมาของตำบลโพนทัน (หมู่ที่ ๑,๒,๕) และประวัติพระธาตุเจ้าบุญสูง

ครั้งหนึ่ง มีพระยาขอมองค์หนึ่ง มีพระนามว่า “พระยาเอียวตอง” มีถิ่นฐานแนวเขตอยู่ในเขาพระวิหาร ได้ยกไพร่พลนำก้อนอิฐ ก้อนหิน หวาย ศิลาแลง ใบสีมา เป็นบรรณาการเพื่อไปสมทบสร้างพระธาตุพนม ได้มุ่งหน้าไปทางทิศตะวันตก และลัดเลาะไปทางที่โล่งแจ้ง เพื่อหนีศัตรูร้ายแล้วยกพลขึ้นเหนือมาพักที่เนินแห่งหนึ่ง เพราะทิศตะวันตกมีน้ำอุดมสมบูรณ์ดี ซึ่งปัจจุบันเรียกว่า “หนองสนม” ขณะเดียวกันก็มีกองทัพขอมฝ่ายใต้ คือ พระยาเอียวทา ได้ยกพลนำอิฐหินศิลาแลงเพื่อไปสมทบสร้างพระธาตุพนมเช่นเดียวกัน มาพบกันที่บริเวณเนินดิน ที่พระยาเอียวตองพักอยู่ ทั้งสองทัพจึงหยุดพักผ่อนเอาแรง ๒ - ๓ วันต่อมา ได้ทราบข่าวพระธาตุพนมได้สร้างเสร็จแล้ว ทั้งสองทัพจึงปรึกษากันแล้วนำอิฐหินศิลาแลงก่อเป็นพระธาตุไว้ ณ เนินดินแห่งนี้ (ปัจจุบันคือวัดโพนทัน หมู่ ๕ ตำบลโพนทัน) โดยใช้เปลือกพงเป็นกาวยึดเกาะให้แน่นคนอายุ ๖๖ ปี ขึ้นไป (คือคนที่เกิด พ.ศ. ๒๔๘๐ ลงไป) จะเห็นพระธาตุองค์เดิมสมัยนั้นเรียกพระธาตุว่า “พระเจ้าบุญสูง” ซึ่งมีความกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑๐ เมตร สูง ๘ เมตร รูปร่างคล้ายพานรัฐธรรมนูญภายในบรรจุ แก้ว แหวน เงินทอง และของโบราณ

เมื่อสร้างเสร็จแล้วพระยาขอมทั้งสองได้ลงคาถาอาคมไว้ดาด ๔ เล่ม และฝังไว้รอบ ๔ ทิศ เพื่อป้องกันภูตผีปีศาจ และยกทัพกลับถิ่นฐานเดิม มีชนกลุ่มหนึ่งไม่กลับและสร้างที่อยู่อาศัยบริเวณพระธาตุและเรียกบ้านตนเองว่า “บ้านดาด” บางกลุ่มก็เรียกชื่อบ้านตนเองว่า “บ้านโพนทัน” เพราะเนินดินแห่งนี้มี “ต้นทัน” (ต้นพุทรา) ใหญ่มากมาย บางกลุ่มเรียกว่า “บ้านพลทัน” เพราะ ๒ ทัพมาทันกัน (มาพบกัน) ณ เนินดินแห่งนี้ต่อมาเรียก พลทัน เป็นโพนทัน โดยมีภาษาที่ใช้เป็นภาษาอีสาน

ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๒๖ ประชาชนจำนวนหนึ่งเกิดโรคเรื้อน ซึ่งภาษาชาวบ้านเรียกว่า โรคขี้ทูต เป็นที่รังเกียจของคนในหมู่บ้านโพนทันอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่รัฐจึงได้อพยพคนป่วยออกจากหมู่บ้าน เพื่อทำการรักษาและป้องกันโรค จนกระทั่งรักษาหาย และกลับเข้าหมู่บ้านดังเดิม สถานที่ที่ทำการรักษาคนป่วยดังกล่าวปัจจุบันเรียกว่า “โนนขี้ทูต” อยู่ทางทิศเหนือของตำบล

ในปี พ.ศ. ๒๔๖๒ ได้ยกฐานะหมู่บ้านเป็นตำบล ปัจจุบันมีเขตการปกครอง ๕ หมู่บ้าน

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เกิดน้ำท่วมใหญ่ พระธาตุองค์เดิมได้หักล้มครึ่งองค์ ไม่มีการบูรณะแต่อย่างใด

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้บูรณะใหม่ โดยได้สร้างพระธาตุองค์ปัจจุบัน คร่อมใจกลางพระธาตุองค์เดิม

๑.๒ ประวัติความเป็นมาของบ้านน้ำเกลี้ยง (หมู่ที่ ๓)

ชุมชนบ้านน้ำเกลี้ยง อพยพมาจากบ้านโพนทัน โดยเริ่มแรกอพยพมาพร้อมกันจำนวน ๑๐ ครอบครัว มาตั้งหมู่บ้านอยู่ดอนบ้านไผ่ เนื่องจากสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมในการตั้งบ้านเรือน จึงได้ย้ายมาตั้งหมู่บ้านบริเวณที่ดอนแห่งใหม่ พื้นที่ดังกล่าวมีพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่ง ชื่อว่า “ต้นน้ำเกลี้ยง” จึงได้เรียกชื่อหมู่บ้านใหม่ว่า บ้านน้ำเกลี้ยง ต่อมาได้มีครอบครัวอพยพมาเพิ่มเติม จากชุมชนอื่นได้จำนวนครัวเรือน ประมาณ ๓๐ ครอบครัวเศษ จึงถูกยกฐานะชุมชนขึ้นมาเป็นหมู่บ้าน เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๘ โดยมีผู้นำ (ผู้ใหญ่บ้าน) คนแรกคือ นายบุญผา อยู่ต่อมา

/นายบุญผา...

นายบุผา ผู้ใหญ่บ้านได้เลื่อนยศ เป็นนายหมื่นพิทักษ์ หลักทอง ในสมัยนั้นผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีการเกษียณอายุ การเป็นผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นหน้าที่ถึงชราภาพ ปัจจุบันมีนางสาวนิภาพร ทองหนูน เป็นผู้ใหญ่บ้าน มีจำนวน ครวเรือนที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ถึงปัจจุบันมีจำนวน ๒๐๘ หลังคาเรือน

๑.๓ ประวัติความเป็นมาบ้านสำโรง (หมู่ที่ ๔)

บ้านสำโรงตั้งขึ้นเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. ๒๓๓๒ สมัยรัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เดิมได้อพยพ มาจาก หนองบัวลำภู โดยการนำ ของท้าวสมบุญพรรณา ซึ่งอพยพมาตามหลังพระวอพระต้ามุ่งหน้ามาสู่บ้าน ป่าดอนมดแดง (จ.อุบลฯ ในปัจจุบัน) ซึ่งเป็นมณฑลพายัพ เมื่อมาถึงหมู่บ้านเชียงชั้น (ซึ่งเป็นที่ตั้งหมู่บ้านลุมพุก หรืออำเภอคำเขื่อนแก้วในปัจจุบัน) และได้ทราบข่าวว่าพระวอพระตา ได้ตั้งมั่นอยู่ในบ้านป่าดอนมดแดงแล้วจึง หยุดอยู่เพียงแคบ้านเชียงชั้นนั้น โดยท้าวสมบุญพรรณา ได้นำพรรคพวกไปพักอยู่หนองโนนน้าอ้อมอยู่ทางทิศ ใต้ของบ้านเชียงชั้น (อำเภอคำเขื่อนแก้วในปัจจุบัน) สาเหตุเพราะมีน้ำลึกและมีโนนสูงสามารถทำคอกม้า คอก ช้างได้ จากนั้นพรรคพวกที่มาด้วยก็ขยายตัวกันไปตั้งหมู่บ้านโพนแพง และหมู่บ้านสำโรง คนที่มาก่อตั้งหมู่บ้าน สำโรงคนแรกคือ ท้าวพรหมโมกขา ได้รวมพรรคพวกมาตั้งที่อยู่ ที่ หนองสามขาศาลานกเอี้ยง เป็นบริเวณที่มีนก เอี้ยงมาอาศัยอยู่ประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าตัวทุกปี ประกอบกับเป็นป่าหนาทึบและมีบริเวณกว้างพอสมควร ตรงบริเวณนั้นมีต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งขึ้นอยู่มีชื่อว่า “ต้นสำโรง” ดังนั้นจึงตั้งชื่อหมู่บ้านเป็น “บ้านสำโรง”

ต่อมาบ้านเมืองก็เจริญขึ้นตามยุคสมัยเมื่อท้าวพรหมโมกขาตายก็ได้แต่งตั้งท้าวพรหมภักดีบุตรชายของ ท้าวพรหมโมกขาขึ้นเป็นผู้นำพรรคพวก อาชีพในระหว่างนั้น คือ การทำนา เมื่อท้าวพรหมภักดีตายบุตรชายได้ เป็นผู้นำ ต่อมาโดยเรียกว่า “เฒ่าตาแสง” ผู้ใหญ่บ้าน “ตาแสง” ทางฝ่าย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน ลาว ถือว่าเป็น “กำนัน” และได้ขึ้นตรงต่อมณฑลพายัพกาพย์แก้วบัวบาน (อุบลราชธานีในปัจจุบัน) ชาวบ้านได้ ขุดดินทางด้านตะวันออกกรอบที่ปักอาศัย เพื่อให้เป็นบริเวณกว้างขวางขึ้นจนเป็นหนองน้ำ ก็ได้ เลือกตาแสงคน ที่สองเป็นคนดูแลปกครองชาวบ้าน ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ ทางราชการได้ให้บ้านสำโรงขึ้นกับตำบลโพนทัน อำเภอลุมพุก มณฑลอุบลราชธานี สมัยนั้นมีพระปรทุมเทวาภิบาล ผู้ดูแลมณฑลอุบลฯต่อมาได้ตั้งให้บ้านคำ เขื่อนแก้วเป็นอำเภอ เรียกว่า อำเภอคำเขื่อนแก้ว

หมู่บ้านสำโรง มีผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อ นายคำมา ทองอาจ โดยตำบลโพนทัน ตอนนั้นแบ่งเป็น ๕ หมู่บ้าน ทางราชการให้ตำบลมีหัวหน้าผู้ดูแลเปลี่ยนจาก ตาแสงเป็นกำนัน โดยได้แต่งตั้งนายคำมา ทองอาจ เป็นกำนันตำบลโพนทัน คนแรก นายคำ ทองอาจ ได้สร้างวีรกรรมทำคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติบ้านเมือง ทางราชการมณฑลอุบลฯ ได้ปูนบำเหน็จแต่งตั้งเป็นขุนโพนทองธรรมณ ขุนโพนทองธรรมณ ได้ปกครองหมู่บ้าน มานานประมาณ ๕๐ ปี ก็เสียชีวิต ชาวบ้านจึงได้แต่งตั้งนายมา ต้นพรหม เป็นผู้ใหญ่บ้านคนที่สอง นายมา ต้น พรหม เป็นผู้ใหญ่บ้านอยู่ประมาณ ๘ ปี ก็ได้ลาออกจากการเป็นผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้านก็ได้เลือกนายท่อน กลบ กลิ่น เป็นผู้ใหญ่บ้านคนต่อมา โดยนายท่อน กลบกลิ่น ได้เป็นผู้ใหญ่บ้านประมาณ ๑๕ ปีเศษ ชาวบ้านได้ขับไล่ นายท่อน กลบกลิ่น ออกจากการเป็นผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้านได้เลือก นายริน จันทรหอมเป็นผู้ใหญ่บ้านอยู่ ๑๕ ปี นายริน ก็ได้เสียชีวิต ชาวบ้านได้เลือกผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ โดยนายท่อน กลบกลิ่น เป็นผู้ใหญ่บ้านอีกครั้ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๐ - ๒๔๘๔ บ้านสำโรง ได้ขึ้นต่อ ต.ลุมพุก เป็นหมู่บ้านที่ ๑๓ ของ ต.ลุมพุก สมัยนั้นกำนัน ต.ลุมพุก ชื่อจำอุ่ม กาญจนอุบล เมื่อขึ้นกับ ต.ลุมพุก อยู่ได้นาน ๓ ปี เศษ หมู่บ้านสำโรงได้กลับมาขึ้นกับ ต.โพนทัน เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้กลับไปขึ้นตรงต่อ ต.ลุมพุก อีกเป็นครั้งที่สอง ซึ่งตอนนั้น นายคำดี ไพศาลสุวรรณ เป็นกำนัน ต.ลุมพุก บ้านสำโรงเป็นหมู่ที่ ๙ ของ ต.ลุมพุก แต่พอถึง พ.ศ. ๒๔๘๙ ก็ได้กลับมาขึ้นตรงต่อกับ ต.โพนทัน อีกครั้ง

/โดยเป็น...

โดยเป็นหมู่ที่ ๗ ของตำบลโพนทัน ซึ่งมีนายทอง ต้นจันทน์เป็นกำนัน ต.โพนทัน ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๑ นายท่อน กลบกกลิน ได้เสียชีวิต ชาวบ้านได้เลือกนายชุย ดลสุขเป็นผู้ใหญ่บ้าน ต่อมา นายชุย ดลสุข ได้เกษียณอายุชาวบ้านจึงได้เลือกนายถัน ดลสุข เป็นผู้ใหญ่บ้านจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้เกษียณอายุ ชาวบ้านจึงได้เลือกนายถวิล ดลสุข เป็นผู้ใหญ่บ้านเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ ได้เกษียณอายุ นายบุญช่วย ดลสุขเป็นผู้ใหญ่บ้านจนถึงทุกวันนี้

คำขวัญประจำตำบลโพนทัน

“โพนทันพระธาตุศักดิ์สิทธิ์ แหล่งเศรษฐกิจห้วยกะหล่าว ไสขาน้ำซบ อนุรักษ์หนังประมอทัย”

ตราประจำตำบล

เป็นรูปพระธาตุโพนทัน ได้ฐานพระธาตุเป็นรูปรวงข้าว

๑.๔ ที่ตั้ง

ตำบลโพนทัน ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอคำเขื่อนแก้ว ๖ กิโลเมตร องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน มีเนื้อที่ทั้งหมด ๘,๗๕๐ ไร่ คิดเป็น ๑๔ ตารางกิโลเมตร ทำการเกษตร จำนวน ๘,๒๑๒ ไร่ ส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่อาศัยและพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ไม่มีพื้นที่อยู่ในเขตควบคุมอาคาร ตามกฎหมายควบคุมอาคาร องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทันได้รับการแต่งตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

แผนที่ตำบลโพนทัน(PhonThan district map)

ตำบลโพนทันมีพื้นที่โดยรวมประมาณ ๑๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘,๗๕๐ ไร่

๑.๕ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ๗๒ % ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งเหมาะสมสำหรับทำนาและจะลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกของตำบล แยกลักษณะทางกายภาพได้ดังนี้

๑.๕.๑ ศักยภาพของพื้นที่ (ระดับความเหมาะสมต่อการผลิต)

- พื้นที่ของตำบลโพนทัน ๘๐% ของพื้นที่รวมเหมาะสมในการปลูกข้าว เพราะอยู่ในที่ราบลุ่มทุ่งนาสลับป่าโปร่งดินเป็นดินปนทรายความอุดมสมบูรณ์ของที่ดินทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง จึงเป็นพื้นที่เหมาะแก่การเกษตรกรรมจัดเป็นชุดดินร่อยเอ็ด ดินร่วนปนทราย ดินไม่เค็มและน้ำไม่ท่วม บางส่วนของพื้นที่เป็นที่น้ำขังน้ำขังตลอดปี เนื้อที่ จำนวน ๑๕๐ ไร่ ประชากรนำน้ำมาใช้ในระบบท่อ เพื่อการอุปโภคและบริโภคตลอดปี มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ ห้วยกะหล่าว หนองฮี และหนองสนม

- ดินที่เป็นที่ดอน ซึ่งชาวนาได้นำมาใช้ในการปลูกข้าวปลายเดือนสิงหาคม – กันยายน ทำให้ข้าวที่ปลูกมีระยะในการแตกกอจำกัด ทำให้ผลผลิตต่ำ

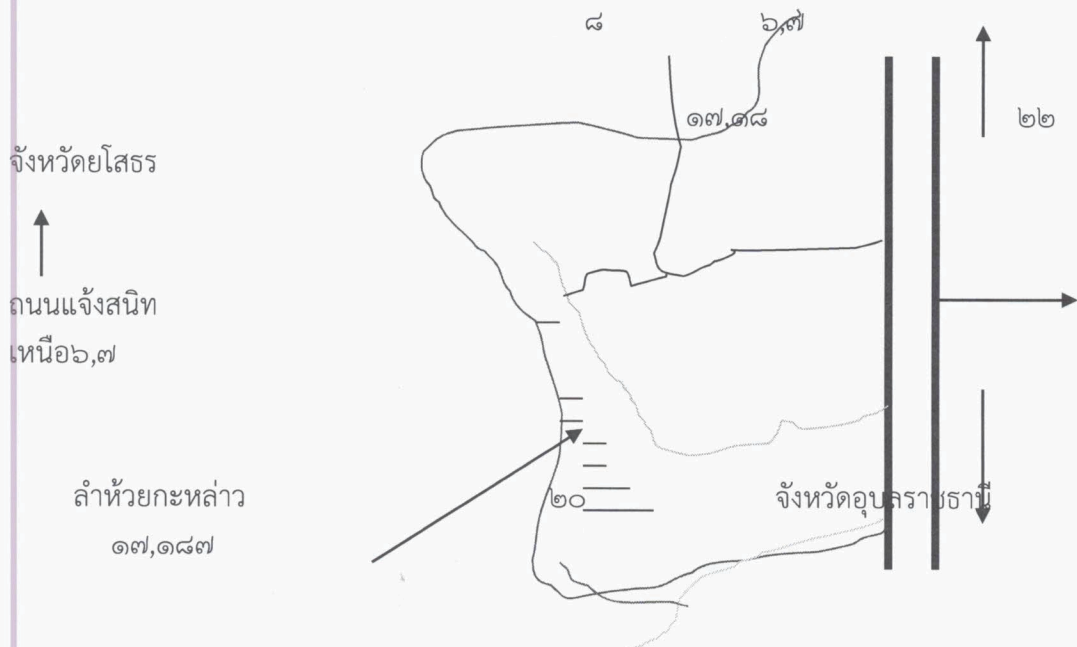
- พื้นที่ปลูกพืชไร่ และไม้ผลและยืนต้นอยู่ทางทิศเหนือของตำบล เหมาะในการปลูกพืชไร่

๑.๕.๒ ลักษณะทางด้านกายภาพของดิน

ดินในเขตพื้นที่ของตำบลโพนทัน อยู่ในชุดดินร้อยเอ็ดเป็นดินร่วนปนทรายกระจายอยู่ทั่วไป พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะสมปานกลาง - ดี ในการเพาะปลูกและมีบางพื้นที่ที่เป็นดินเค็มกระจายอยู่ด้านตะวันออกของตำบลที่ติดกับห้วยกะหล่าวและพื้นที่ดังกล่าวน้ำไม่ท่วม

๑.๕.๓ สมรรถนะของดินและการใช้ดิน

แผนผังแสดงความเหมาะสมของดินกับพืชเศรษฐกิจของตำบลโพนทัน

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เขตการปกครองกับพื้นที่ใกล้เคียงดังนี้

ตำบลโพนทัน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบลลุมพุก ห่างจากอำเภอคำเขื่อนแก้ว ๖ กิโลเมตรมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลงเจริญ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางหนองฮีบริเวณพิกัด VC ๒๐๔๓๕๒ ไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จดกึ่งกลางถนนแจ้งสนิท บริเวณพิกัด VC ๒๑๑๓๕๗ ไปทิศตะวันออกตามแนวกึ่งกลางถนนแจ้งสนิท สิ้นสุดที่บริเวณพิกัด VC ๒๔๒๓๒๔ รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ ๕.๕ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลลุมพุก อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางถนนแจ้งสนิท บริเวณพิกัด VC ๒๔๒๓๒๔ ไปทิศตะวันออกตามแนวกึ่งกลางถนนแจ้งสนิท บริเวณพิกัด VC ๒๕๐๓๑๖ ไปทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านถนนบ้านลุมพุก-สำโรง บริเวณพิกัด VC ๒๔๖๓๑๐ ผ่านถนนบ้านโพนแพง - สำโรงบริเวณพิกัด VC ๒๓๙๓๐๖ สิ้นสุดที่ถนน รพช. (บ้านลุมพุก-สงเปือย) บริเวณพิกัด VC ๒๓๑๓๐๑ รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ ๓.๖ กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้มีแนวเขตเริ่มต้นจากถนน รพช. (บ้านลุมพุก - สงเปือย) บริเวณพิกัด VC ๒๓๑๓๐๑ ไปทางทิศเหนือถึงแยกทางเกวียน บริเวณพิกัด VC ๒๒๓๓๑๒ ไปทิศตะวันตกตามกึ่งกลางทางเกวียน ผ่านถนนสงเปือย - แจ้งสนิท บริเวณพิกัด VC ๒๑๑๓๕๗ ถึงริมห้วยกะหล่ำทางทิศใต้ บริเวณพิกัด VC ๒๑๒๓๑๘ สิ้นสุดที่ร่องบ่อบรรจบ ห้วยกะหล่ำ บริเวณพิกัด VC ๑๙๐๓๓๐ รวมระยะทางด้านทิศใต้ ประมาณ ๕.๔ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลย่อ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากร่องบ่อบรรจบห้วยกะหล่ำ บริเวณพิกัด VC ๑๙๐๓๓๐ ไปทางทิศเหนือตามร่องน้ำลี้กห้วยสะแนน ผ่านหนองสนม สิ้นสุดที่กึ่งกลางหนองฮี บริเวณพิกัด VC ๒๐๔๕๕๒ รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๓ กิโลเมตร

๒.๒ การเลือกตั้ง

๒.๒.๑ จำนวนหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน มีหมู่บ้านจำนวน ๕ หมู่บ้านอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านโพนทัน
- หมู่ที่ ๒ บ้านโพนทัน
- หมู่ที่ ๓ บ้านน้ำเกลี้ยง
- หมู่ที่ ๔ บ้านสำโรง
- หมู่ที่ ๕ บ้านโพนทัน

๒.๒.๒ ท้องถิ่นอื่นในตำบล

- จำนวนอบต. ๑ แห่ง
- จำนวนสุขาภิบาล - แห่ง

๒.๒.๓ ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๓,๓๒๓ คน แยกเป็นชาย ๑,๖๘๘ คน หญิง ๑,๖๓๕ คน มีจำนวนหลังคาเรือน ๑,๑๑๔ หลังคาเรือน ดังตารางต่อไปนี้

หมู่ที่	ชาย	หญิง	รวมหมู่บ้าน	จำนวนหลังคาเรือน
๑	๓๗๘	๓๓๔	๗๑๒	๒๖๖
๒	๒๕๒	๒๕๑	๕๐๓	๑๕๒
๓	๓๑๖	๓๐๘	๖๒๔	๒๐๘
๔	๓๑๖	๓๒๓	๖๓๙	๒๑๙
๕	๔๒๖	๔๑๙	๘๔๕	๒๖๙
รวม/ตำบล	๑,๖๘๘	๑,๖๓๕	๓,๓๒๓	๑,๑๑๔

ที่มา : สำนักงานทะเบียนราษฎร์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

๒.๒.๔ จำนวนหลังคาเรือน

หมู่ที่ ๑ บ้านโนนทันจำนวน ๒๖๖ หลังคาเรือน

๓. สภาพทางสังคม

๓.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา	๒	แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา	๑	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	๕	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑	แห่ง
- หอกระจายข่าว	๕	แห่ง
- หอกระจายข่าว อบต.	๑	แห่ง

๓.๒ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์	๕	แห่ง
-----------------	---	------

๓.๓ หน่วยงานสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล	๑	แห่ง
- มีเจ้าหน้าที่	๗	คน
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐		

๓.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- หน่วยกู้ชีพองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน	๑	แห่ง
--	---	------

๔. การบริการพื้นฐาน

๔.๑ การคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน มีทางหลวงแผ่นดินสาย ๒๓ ตัดผ่าน จำนวน ๑ เส้น คือถนนแจ้งสนิท นอกจากนี้ยังมีถนนลาดยางกรมโยธาธิการ ซึ่งตัดเชื่อมระหว่างหมู่บ้านและภายในหมู่บ้าน จำนวน ๓ เส้น ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน ๒๘ เส้น ถนนลูกรังภายในหมู่บ้าน และเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ๑๕ เส้น

๔.๒ การไฟฟ้า

ประชากรในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน ได้รับการในเรื่องระบบไฟฟ้าได้อย่างทั่วถึงทุกครัวเรือนซึ่งมีทั้งหมดจำนวน ๕ หมู่บ้าน

๔.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

ดังต่อไปนี้

๑. ห้วยกะหลาว	๑ แห่ง
๒. หนองฮี	๑ แห่ง
๓. หนองสนม	๑ แห่ง

/๔.๔ แหล่งน้ำ...

๔.๔ แหล่งน้ำสร้างขึ้น

๑. ฝาย	จำนวน ๓	แห่ง
๒. บ่อน้ำตื้น	จำนวน ๑๒	แห่ง
๓. บ่อโยก	จำนวน ๔	แห่ง

๔.๕ การประปา

ประชากรในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทันได้รับการในเรื่องระบบประปาหมู่บ้านได้อย่างทั่วถึงทุกครัวเรือนซึ่งมีทั้งหมดจำนวน ๕ หมู่บ้าน

๑. ประปาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน จำนวน ๓ แห่ง จ่ายน้ำครอบคลุมพื้นที่บ้านโพนทัน หมู่ที่ ๑,๒,๕

๒. ประปาการประปาสวนภูมิภาค จำนวน ๑ แห่ง จ่ายน้ำครอบคลุมพื้นที่บ้านสำโรง หมู่ที่ ๔

๓. ประปาทรัพยากรธรณี จำนวน ๑ แห่ง จ่ายน้ำครอบคลุมพื้นที่บ้านน้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๓

๔.๖ โทรศัพท์

ประชากรในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทันได้รับการในเรื่องระบบสื่อสารทางโทรศัพท์หมู่บ้านได้อย่างทั่วถึงทุกครัวเรือนซึ่งมีทั้งหมดจำนวน ๕ หมู่บ้าน

๔.๗ ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

ประชากรในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทันได้รับการในเรื่องระบบไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์สื่อสารทางโทรศัพท์หมู่บ้านได้อย่างทั่วถึงทุกครัวเรือนซึ่งมีทั้งหมดจำนวน ๕ หมู่บ้าน

๕. ระบบเศรษฐกิจ

ประชากรในเขตพื้นที่การปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทันส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในการเกษตรกรรม เป็นอาชีพหลักและอาชีพรองลงมาคือรับจ้าง ค้าขาย เลี้ยงสัตว์รับราชการและประกอบธุรกิจส่วนตัว

๕.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นอาชีพหลัก ดังนี้

- ทำนา ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนครัวเรือน
- ทำไร่มันสำปะหลัง ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนครัวเรือน
- ทำสวนแตงไทย และปลูกพืชผักสวนครัวอื่นๆ ร้อยละ ๔๐ ของจำนวนครัวเรือน

๕.๒ การประมง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน ไม่มีพื้นที่ทำการประมง

/๕.๓ การปศุสัตว์...

๕.๓ การปลูกสัตว์

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลัก และอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

โค	๑๕๐ ตัว
กระบือ	๕๐ ตัว
สุกร	๑๐๐ ตัว
เป็ด	๓๐๐ ตัว
ไก่	๑,๐๐๐ ตัว
อื่นๆ	

๕.๔ การบริการ

- โรงแรม/ที่พัก/รีสอร์ท	๑ แห่ง
- ร้านอาหาร	๑ แห่ง
- โรงภาพยนตร์	- แห่ง
- สถานีขนส่ง	- แห่ง
- ร้านเกมส์	- แห่ง
- สถานีบริการน้ำมัน	๑ แห่ง

๕.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทันไม่มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น พระธาตุโพนทัน พิพิธภัณฑ์หนังโมทัย ห้วยกะหลาว การจัดงานประเพณีต่างๆ

๕.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทันไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่

๕.๗ แรงงาน

จากการสำรวจขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน ข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๖๐ ปี ส่วนมากจะเป็นแรงงานด้านการเกษตรกรรม และมีบางส่วนที่ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงาน อุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่ยู้อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

/๖. เศรษฐกิจ...

๖. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ข้อมูลด้านการเกษตร

๖.๑. ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

๖.๑.๑ ทรัพยากรดิน

ศักยภาพของพื้นที่ (ระดับความเหมาะสม ต่อการผลิต) พื้นที่ของตำบลโพนทันประมาณร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่ทั้งหมดเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว ประมาณร้อยละ ๒๐ เหมาะสำหรับเป็นทำเลเลี้ยงสัตว์ และปลูกพืชไร่ ตลอดจนไม้ผล (สภาพเป็นที่ดอน)

๖.๑.๒ พืชเศรษฐกิจ

ชุมชนตำบลโพนทันปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ข้าว และมันสำปะหลัง

- มันสำปะหลัง เกษตรกรในตำบลโพนทัน ปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่ดินปลูก ๘๙๕ ไร่ แหล่งปลูกสำคัญอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน ที่เป็นป่าเสื่อมโทรม และเป็นเขตดินชุดยโสธร ซึ่งเหมาะแก่การปลูกพืชไร่ผลผลิต ๔,๐๐๐ กก./ไร่ โดยชาวบ้านนิยมปลูกในช่วงเดือนกันยายนถึงธันวาคม ของทุกปี เพราะในระยะดังกล่าวดินจะมีความชื้นสูง การปลูกจะมีการปลูกเฉพาะมันสำปะหลังไม่มีการปลูกพืชอื่นแซม

- ข้าว ปัจจุบันชาวนาในพื้นที่นิยมทำนาหว่านเป็นส่วนใหญ่ ประมาณ ๘๐% ของพื้นที่นา โดยเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ของทุกปี เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการทำนาหว่านต้นทุนต่ำกว่านาดำ แต่ผลเสีย คือ คุณภาพข้าวต่ำและพันธุ์ข้าวที่ใช้คือ ข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ (ปลูก ๖๐% ของพื้นที่) ส่วนอีกพันธุ์จะเป็นข้าวเหนียวใช้พันธุ์ กข.๖ (ปลูกไว้เพื่อบริโภค ๔๐ % ของพื้นที่)

๖.๑.๓ พืชฤดูแล้ง

เป็นการเพาะปลูก เพื่อการบริโภค และเป็นรายได้เสริมนอกฤดูกาลพืชที่ปลูกส่วนใหญ่คือ

- แตงไทย ปลูกในพื้นที่ ๒๘๒ ไร่ แหล่งปลูกที่สำคัญคือ หมู่ที่ ๑ บ้านโพนทัน โดยได้ผล ๒,๐๐๐ กก./ไร่

- ถั่วลิสงปลูกหลังฤดูเก็บเกี่ยว ในพื้นที่ ๓ - ๕ ไร่ เพื่อการบริโภคของชุมชน

- ข้าวโพดหวานพันธุ์ซุเปอร์สวีต ปลูกหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ระหว่างเดือนธันวาคม-มกราคม ปลูกในพื้นที่ ๑๒๕ ไร่ โดยได้ผลผลิตฝักสด ๑,๘๐๐ กก./ไร่

๖.๑.๔ ผลไม้และไม้ยืนต้น

- ยางพารา ปลูกในพื้นที่ ๑๕๘ ไร่ ในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๕

- ต้นยูคาลิปตัส ปลูกไว้ขายลำต้น ในพื้นที่ปลูก ๑๒๐ ไร่ ในเขตพื้นที่ปลูกหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๕

- ผลไม้ประเภทอื่น มีปริมาณน้อยในชุมชน ต้องพึ่งพาจากแหล่งผลิตภายนอกชุมชน

๖.๑.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- แหล่งน้ำสาธารณะ ได้แก่ ห้วยกะหล่า อยู่บริเวณหมู่ที่ ๑, ๒ และหมู่ ๕ กว้าง ๒๐๐ เมตร ความยาว ประมาณ ๓,๔๐๐ เมตร สามารถใช้ประโยชน์ในการประมง ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ได้อย่างเพียงพอ และยังมีหนองอี เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็กใช้ประโยชน์ในการเลี้ยงสัตว์ การเกษตร และแหล่งประมงตามธรรมชาติยังมีหนองสนมอยู่บริเวณหมู่ที่ ๓ ซึ่งมีน้ำตลอดปี

/แหล่งน้ำ...

- แหล่งน้ำซึมซับบริเวณหมู่ที่ ๑ ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชในฤดูแล้ง โดยไม่ต้องใช้ระบบคูน้ำมาใช้ เพราะไหลซึมตลอดปี
- แหล่งน้ำใต้ดิน ในพื้นที่ตำบลโพนทัน หมู่ที่ ๑ - ๕ มีระดับน้ำใต้ดิน ๑.๕ - ๑๐ เมตร มีการใช้น้ำใต้ดินเพื่อการอุปโภคบริโภคตลอดไว้เพื่อการปลูกข้าวในที่นา

๖.๒ มวลชนจัดตั้ง

๖.๒.๑ เป็นทางการ

กลุ่มเกษตรกรทำนาโพนทัน ภายใต้การสนับสนุนของศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล ทำให้มีสถาบันกลุ่มหลายกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรทำนาโพนทันมีกิจกรรมร่วมกันคือ โรงสีกลุ่มสมาชิกอื่นๆ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- วัด / สำนักสงฆ์ จำนวน ๕ แห่ง
- ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐

๗.๒ ประเพณีและงานประจำ

- ประเพณีงานวันขึ้นปีใหม่ ช่วงเดือนมกราคม
- ประเพณีบุญมหาชาติ ช่วงเดือนมีนาคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ช่วงเดือนเมษายน
- ประเพณีบุญบั้งไฟ ช่วงเดือนพฤษภาคม
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ช่วงเดือนกรกฎาคม
- ประเพณีวันออกพรรษา ช่วงเดือนตุลาคม
- ประเพณีวันลอยกระทง ช่วงเดือนพฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ หนังสือประหมั้ย วิธีการทำเครื่องจักรสารที่ใช้สำหรับครวเรือน วิธีการทำการเกษตรบ้านดั้งเดิม ภาษาถิ่น ส่วนมากประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน ร้อยละ ๙๘ พูดภาษาอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน ได้มีการผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือน และเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เครื่องจักรสานในครัวเรือน มีการทอผ้าฝ้าย ทอเสื่อจากต้นกก พวงกุญแจ หนังสือประหมั้ย และการปลูกแต่งแคนตาลูป แต่งไทย สินค้าเกษตร

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน มีน้ำในการอุปโภค – บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝนตามธรรมชาติ และน้ำบาดาล ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปาซึ่งมีเพียงพอต่อการอุปโภค – บริโภค

๘.๒ ป่าไม้

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน มีป่าไม้ชุมชน ป่าสงวนของแต่ละหมู่บ้าน จำนวน ๓ แห่ง

๘.๓ ภูเขา

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน ไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทันส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาน้ำฝนน้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา อบต.ได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนเช่น โครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ จัดหาถังขยะอันตรายเพื่อบริหารจัดการขยะให้ถูกต้อง ปลอดภัย โครงการแผนปฏิบัติการขยะมูลฝอย Roadmap ตำบลโพนทัน โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเอง และที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงามให้เป็นเมืองน่าอยู่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เศรษฐกิจขยายตัวด้วยการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ คนไทยมีศักยภาพและความสามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคมไทยมีความเป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส

ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข

และตอบสนองต่อการบรรลุ

ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต

สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง

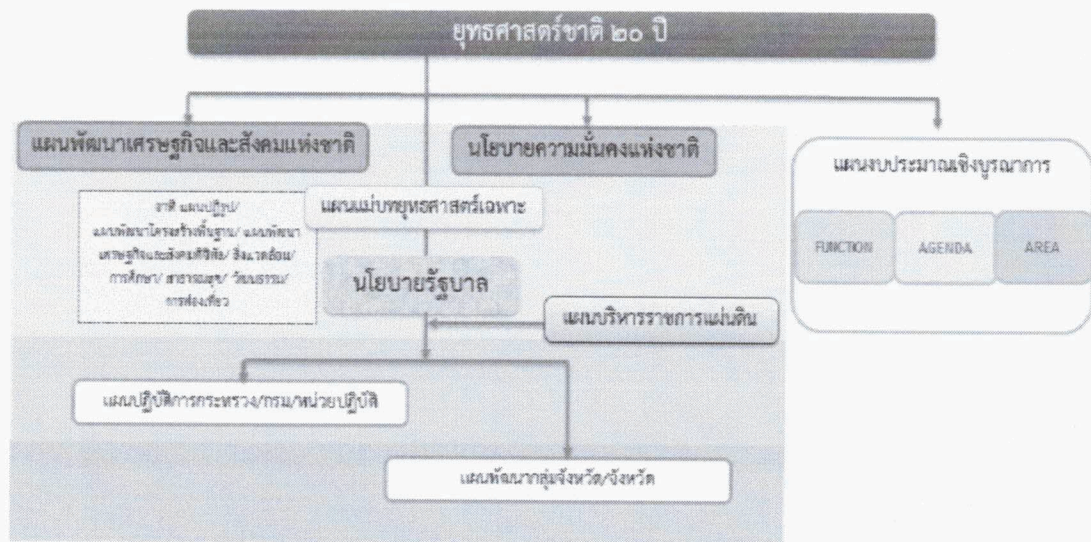
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ

เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

/ความเชื่อมโยง...

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้รับการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้ในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนา

/เศรษฐกิจ...

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระสุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบ

/จากปัจจัย...

จากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้าแต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคี เป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วย

/การมี...

การมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

รายได้ต่อหัวต่อปี ๖ ประเทศที่มี GDP มากสุดในอาเซียน

/นอกจากนั้น...

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีขึ้น ได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังมีขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำ และความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

/โครงสร้าง...

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนา

/ไปในทิศทาง...

ไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ก็จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นการของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์รวมและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นรากฐานไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถมีกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างผลกระทบสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับ อย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตทางการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดินประมง
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนา รถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และ บริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์หยาบมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือ

/คติพจน์...

คติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

๑. การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๓. การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

๔. การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

๕. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

๖. การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

๗. การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

(๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

๑. การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

๒. การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ

/โดยมุ่งสู่...

โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตือรือร้นการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่า และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

๓. การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตือรือร้นพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

๔. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

๕. การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

๖. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

๑. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

๒. การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

๓. การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

๔. การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๕. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

(๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

/๑. การสร้าง...

๑. การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
๒. การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
๓. การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
๔. การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
๕. การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

(๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

๑. การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
๒. การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
๓. การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๖. การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

๑. การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
๒. การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
๓. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
๔. การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๕. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
๖. การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
๗. การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๓ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญสอดคล้องกันตามห้วงเวลาจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๔ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๔.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๔.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๔.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทนายยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ สามปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒

/ชะลอจาก...

ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงชันภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการจ้างแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น

/โดยเฉพาะ...

โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่

/และการ...

และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๔ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๔๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครอบครัวไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาส/ที่อยู่ใน...

ที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบวย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้

/พื้นที่ป่าชายเลน...

พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

/(๒) มลพิษทางอากาศ...

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตร และการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

/๒.๔ ด้านการบริหาร...

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ

- (๑) หลักนิติธรรม
- (๒) หลักคุณธรรม
- (๓) หลักความโปร่งใส
- (๔) หลักความมีส่วนร่วม
- (๕) หลักความรับผิดชอบ
- (๖) หลักความคุ้มค่า

ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หากผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลี่ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุน และนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อ

/กฎหมาย...

กฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ

/พบว่า...

พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยโสธร

จังหวัดยโสธรได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไป ปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจนการประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด โดยนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (ข้อจำกัด / ภัยคุกคาม) แล้วประเมินศักยภาพการพัฒนาาร่วมกับประเด็นการพัฒนาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนโยบายของรัฐบาล / แผนบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ยุทธศาสตร์รายสาขา ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของประเทศ และยุทธศาสตร์ของภาค/ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แล้วสามารถสรุปผลวิเคราะห์เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) และคณะกรรมการบริหารงานแบบบูรณาการ จังหวัดยโสธร (ก.บ.จ.ยส.) ได้ประชุมพิจารณาให้ความเห็นชอบ รวมทั้งได้นำแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) เข้าประชุมกับทุกภาคส่วน เพื่อหารือรับฟังความคิดเห็น ตามมาตรา ๑๙ แห่ง พระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ สรุปได้ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์

เมื่อวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหา/โอกาสการพัฒนาในส่วนที่ ๒ แล้ว จึงกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ว่า

“ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน”

- พันธกิจ จากวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) สามารถกำหนดพันธกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหา สนองความต้องการและพัฒนาจังหวัดยโสธรให้บรรลุวิสัยทัศน์ ได้ ๓ พันธกิจ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการบริหารทรัพยากรการเกษตรเป็นเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย ไม่กระทบสิ่งแวดล้อมและให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

(๒) สนับสนุนและผลักดันให้จังหวัดมีความโดดเด่น และชัดเจนในฐานะจังหวัดที่ดำรงความเป็นชุมชนอีสาน โดยเน้นการรณรงค์ให้ ความสำคัญกับวัฒนธรรม ค่านิยม และประเพณีอีสาน ซึ่งมีการผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่อย่างกลมกลืน ขยายโอกาสด้านอุดมศึกษาในจังหวัด

(๓) ผลักดันให้ภาคประชาสังคมมีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

/๒. ประเด็นยุทธศาสตร์...

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ศักยภาพและสถานการณ์แวดล้อมเพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สามารถนำมากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ซึ่ง ก.บ.จ.ยส. และผู้แทนภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัดยโสธรได้ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญแล้ว สรุปได้ดังนี้

ลำดับที่ ๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ครบวงจรและได้มาตรฐาน

ลำดับที่ ๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว

ลำดับที่ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชนและสังคม

ลำดับที่ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. การกำหนดเป้าประสงค์

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ และโครงการหลักภายใต้กลยุทธ์

๓.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ครบวงจร และได้มาตรฐาน

๓.๑.๑ เป้าประสงค์ “ผลิตและสินค้าเกษตรอินทรีย์ได้มาตรฐานและเพิ่มมูลค่า”

๓.๑.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) พื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (๒๕,๐๐๐ ไร่/ปี)

๒) จำนวนสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (๔ ชนิด)

/๓) ร้อยละ...

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๓.๕/ปี)

๓.๑.๓ กลยุทธ์

๑) สร้างกระแสการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ และเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เดิมศักยภาพ

๓) เพิ่มความสามารถในการรับซื้อและส่งเสริมการแปรรูป เพิ่มมูลค่าการผลิตสินค้า เกษตรอินทรีย์

๔) เพิ่มตลาดและช่องทางการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

๓.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว

๓.๒.๑ เป้าประสงค์ “ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น”

๓.๒.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๕/ปี)

๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP (ร้อยละ ๔/ปี)

๓.๒.๓ กลยุทธ์

๑) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีวิถีอีสาน

๒) ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓) ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ

๓.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคง ของครอบครัว ชุมชนและสังคม

๓.๓.๑ เป้าประสงค์ “ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย”

๓.๓.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเรียนรู้พัฒนาทักษะชีวิตความตามเกณฑ์มาตรฐาน ขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๙๕ ต่อปี)

๒) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนมีแหล่งเรียนรู้/ชุมชนต้นแบบยโสธรโมเดล (เพิ่มขึ้นปีละ ๓๖ หมู่บ้าน/ปี)

๓) ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี (ร้อยละ ๙๕ ต่อปี)

๔) จำนวน อบท. ที่ได้จัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชน (ดูแลสวัสดิการผู้ด้อยโอกาส) (เพิ่มขึ้น ๑๐ แห่ง)

๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA

๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ย O-Net ม.๓ (ร้อยละ ๓.๕/ปี)

๗) ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหายาเสพติด (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕/ปี)

๘) จำนวนร้อยละที่ลดลงของการเกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน/ประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน (ลดลงร้อยละ ๓/ปี)

๓.๓.๓ กลยุทธ์

๑) ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างชุมชนสู่ความเข้มแข็ง

/๒) เพิ่ม...

๒) เพิ่มศักยภาพในการรักษาความมั่นคงภายในและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓) ยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

๓.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : อนุรักษ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๑ เป้าประสงค์ “ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น”

๓.๔.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และที่ดินของรัฐได้รับการปกป้องบำรุงรักษาและปลูกต้นไม้ฟื้นฟู สภาพป่า (๑๓,๐๐๐ ไร่/ปี)

๒) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ (๑๐,๐๐๐ ไร่/ปี)

๓) จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำได้รับการพัฒนาและมีผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น (๕,๐๐๐ ไร่/ปี)

๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน (ร้อยละ ๐.๕/ปี)

/๓.๔.๓ กลยุทธ์...

๓.๔.๓ กลยุทธ์

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) ยกระดับเมืองเกษตรอินทรีย์ ด้วยวิถีพลังงานทดแทน

๓.๕ จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของจังหวัดยโสธร ตามแผนพัฒนาจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

๑) เมืองเกษตรอินทรีย์ : จังหวัดยโสธรเป็นจังหวัดที่ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือการทำนา โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่เกษตรกรเพาะปลูกมากที่สุด และสินค้าที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศและสามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดเป็นจำนวนมาก คือ ข้าวหอมมะลินทรีย์และข้าวหอมมะลิลดภัย โดยจังหวัดมีกลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งรวมกลุ่มเกษตรอินทรีย์มาเป็นระยะเวลายาวนาน มีการส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ ดังนั้น จังหวัดจึงได้กำหนดตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) ของจังหวัดเป็นเมืองเกษตรอินทรีย์ โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาเป็น “ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์วิถียโสธร” มี ๔ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : สร้างกระแสการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เดิมศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มความสามารถในการรับซื้อและส่งเสริมการแปรรูปเพิ่มมูลค่าผลผลิตเกษตรอินทรีย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : เพิ่มตลาด และช่องทางการจำหน่ายในและต่างประเทศ

๒) เมืองวิถีอีสาน : จังหวัดยโสธรเป็นเมืองที่ประชากรสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีอาชีพ มีรายได้เพียงพอสำหรับการดำรงชีพ ไร้ความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตของชาวยโสธร โดยการดำเนินชีวิตของประชาชนจะดำรงตนตามแบบวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม มีภูมิคุ้มกันทางสังคม สามารถปรับตัวได้อย่างผสมกลมกลืนกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังมีศิลปวัฒนธรรม

/ประเพณี...

ประเพณี และสินค้าของดีที่สร้างสรรค์มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น หมอนขิด เครื่องจักสาน เครื่องทองเหลือง ข้าวหอมมะลินทรีย์ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย และสินค้าอื่นๆ ที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งสังสรรค์สร้างเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกิดจากการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน เป็นการดำรงชีวิตแบบวิถีอีสานภายใต้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓) เมืองท่องเที่ยว : นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวถือเป็นวาระแห่งชาติที่สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมากและจัดได้ว่าเป็นรายได้ที่กระจายลงสู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้อย่างหลากหลายและทั่วถึง จังหวัดยโสธรเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้เล็งเห็นสู่ทางในการสร้างรายได้จากภาคการท่องเที่ยวและบริการ โดยจังหวัดยโสธรเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งในเชิงประวัติศาสตร์โบราณสถาน/โบราณวัตถุ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา อาทิเช่น พระธาตุตาดทองหรือธาตุกองข้าวน้อย ภูสูง วัดมหาธาตุ แหล่งโบราณสถานบ้านสงเปือย เมืองโบราณดงเมืองเตย พระพุทธบาทยโสธร หอไตรวัดสระไตรนุรักษ์ เมืองเก่าบ้านสิงห์ท่า ภูถ้ำพระ โบสถ์คริสต์บ้านซ่งแย้ สวนสาธารณะพญาแถน หมู่บ้านทำหมอนขิดบ้านศรีฐาน นอกจากนั้น จังหวัดยังมีงานประเพณีที่มีชื่อเสียงติดอันดับ ๑ ใน ๕ ของ

/งานประเพณีโลก...

งานประเพณีโลก และมีนักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวชมมากที่สุด คือ งานประเพณีบุญบั้งไฟของจังหวัดยโสธร โดยในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวงานประเพณีบุญบั้งไฟของจังหวัดยโสธรเป็นจำนวนมาก เฉลี่ยปีละประมาณ ๔๘๐,๐๐๐ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ ๒๙๔ ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้ ยังมีงานประเพณีที่ปฏิบัติสืบเนื่องกันมายาวนาน เช่น งานประเพณีแห่มาลัยประเพณีการแห่มาลัยข้าวตอก ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดยโสธรมากขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของฝาก ของที่ระลึก (ผลิตภัณฑ์ OTOP) ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิ หมอนขิด ผ้าไหม ปลาสาม และลอดช่อง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพหนอง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพหนอง อำเภอคำชะอี จังหวัดยโสธร มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพหนอง เป็นผู้บริหารสูงสุด มีภารกิจอำนาจหน้าที่ภายใต้ระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับและมติครม.ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนด วิสัยทัศน์การพัฒนา (vision) การพัฒนา ภาพการณ์ที่ปรารถนาให้เกิดขึ้นในอนาคต ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพหนอง ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

"เกษตรอินทรีย์ สุขภาพดีถ้วนหน้า การศึกษามีคุณภาพ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม"

พันธกิจ (Mission)

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ให้สามารถพึ่งตนเองได้
๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๔. การเพิ่มศักยภาพของชุมชนให้มีความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืน
๕. ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีการศึกษาที่ดี และนำมาซึ่งเศรษฐกิจที่ดี
๖. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ดีและยั่งยืน
๗. ส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๘. ส่งเสริมสถาบันครอบครัว ชุมชน องค์การสตรีและเยาวชน

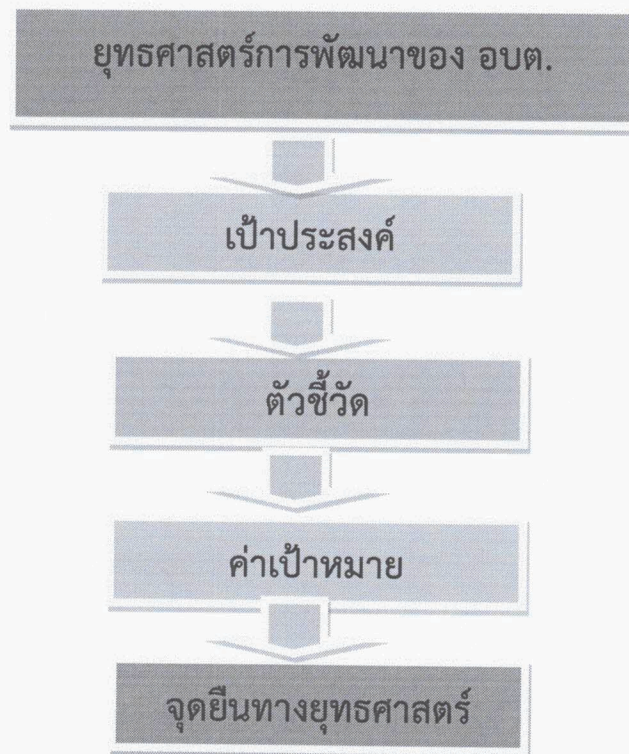
เป้าประสงค์

๑. เพิ่มการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้ ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาและมีความโปร่งใสในการบริหารจัดการ
๒. ประชาชนในพื้นที่มีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย มีรายได้เพิ่มขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้
๓. ประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการใช้สาธารณูปโภคและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. ชุมชนมีความสามัคคี เกิดการรวมกลุ่มและหาแนวทางการพัฒนาชุมชนของตนเองให้เข้มแข็ง
๕. ชุมชนมีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๖. สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็ง อบอุ่นปลอดภัย บ้านเมื่อน่าอยู่คู่คุณธรรม

/ความเชื่อมโยง...

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๑. การวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทัน จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไก

/สำคัญ...

สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาชน

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strength)

๑. ระบบการบริหาร

- มีการจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่
- มีการมอบอำนาจหรือมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
- ยึดหลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

๒. ระบบข้อมูลข่าวสาร

- มีระบบข้อมูลสื่อสารและระบบสารสนเทศเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมสำหรับการใช้งาน การเชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายกับกลุ่ม องค์กร สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ สามารถนำระบบข้อมูลมาพัฒนาโครงการ แผนงาน แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

๓. อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง

- บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับดี ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ การปฏิบัติงานในหน้าที่ตามหลักสูตรที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจัดอย่างต่อเนื่อง มีแผนอัตรากำลังบุคลากรที่เหมาะสมกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่

๔. การเงิน งบประมาณ

- การพัฒนาการจัดเก็บรายได้โดยปรับปรุงระบบวิธีการการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติและแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเองเหมาะสมกับการทำการเกษตร

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ระบบการบริหาร

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดการสับสนเนื่องจากขาดความชัดเจนรวมทั้งภารกิจการถ่ายโอนที่มีเข้ามาสู่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๒. ระบบข้อมูล

- ระบบข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ครอบคลุมครบถ้วนทุกด้าน

/๓. สถานที่ปฏิบัติงาน...

๓. สถานที่ปฏิบัติงาน

- อาคารสถานที่ปฏิบัติงานค่อนข้างจะคับแคบไม่สะดวกในการปฏิบัติงานและการติดต่อราชการของประชาชน

โอกาส(Opportunity)

- เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะที่จะได้รับการพัฒนาและส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการเพื่อพัฒนาระบบชลประทาน

- เป็นพื้นที่เส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างอำเภอและจังหวัดอื่น เหมาะแก่การพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และสถานที่ศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นแก่ผู้ที่เดินทางผ่านได้จดจำ

ปัญหาและอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat)

- กฎหมายระเบียบข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน

- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนของงบประมาณที่จำกัด

๒. การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

บริบทภายใน

ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ

(๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น

(๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ

/๓) จำนวนประชากร...

(๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย

(๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น

(๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการเงินของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน นโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

บริบทภายนอก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่าสะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

/การปรับเปลี่ยน...

การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่

๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ

๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ

๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้า และบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลผลิตการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก

๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ

/๒) ปัญหา...

๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้น และมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วน

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและ ผังเมือง	ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง อบต.โพนทัน	อบต. โพนทัน
		ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	กองช่าง อบต.โพนทัน	
๒.	ยุทธศาสตร์การ เสริมสร้างความ เข้มแข็งของครอบครัว และชุมชน	ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด อบต.โพนทัน	
		ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	กองคลัง อบต.โพนทัน	
		ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	สำนักปลัด อบต.โพนทัน	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด อบต.โพนทัน	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ อบต.โพนทัน	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข อบต.โพนทัน	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง อบต.โพนทัน	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	กองการเกษตร อบต.โพนทัน	
		ด้านการดำเนินงาน อื่น	แผนงานงบกลาง	กองสวัสดิการสังคม อบต.โพนทัน	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	กองสวัสดิการสังคม อบต.โพนทัน	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสังคม สงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม อบต.โพนทัน	
		ด้านการดำเนินงาน อื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด อบต.โพนทัน	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๓.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และสร้างสังคมมี คุณธรรม	ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด อบต.โพนทัน	
๔.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณี	ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ อบต.โพนทัน	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	กองการศึกษาฯ อบต.โพนทัน	
๕.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองการเกษตร อบต.โพนทัน	
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๗ สำนัก/กอง	

หมายเหตุ ไม่มีแผนในแผนงานการพาณิชย์

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์พนัง อำเภอคำชะอี จังหวัดยโสธร

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง - แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา/งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน	๔๒	๑๙,๘๙๖,๐๐๐	๓๓	๓๒,๔๔๔,๐๐๐	๔๑	๑,๑๗๘,๓๐๐	๒๖	๑๓,๗๗๔,๙๐๐	๒๓	๒๑,๒๑๔,๐๐๐	๑๖๕	๙๗,๑๕๘,๒๐๐
	๔๒	๑๙,๘๙๖,๐๐๐	๓๓	๓๒,๔๔๔,๐๐๐	๔๑	๑,๑๗๘,๓๐๐	๒๖	๑๓,๗๗๔,๙๐๐	๒๓	๒๑,๒๑๔,๐๐๐	๑๖๕	๙๗,๑๕๘,๒๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน - แผนงานบริหารงานทั่วไป/งานบริหารงานคลัง - แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานการศึกษา - แผนงานการเกษตร/ศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานรักษาความสงบภายใน	๘	๕๘๐,๐๐๐	๘	๑,๔๙๐,๐๐๐	๘	๙,๑๙๘,๔๐๐	๘	๘,๗๑๘,๔๐๐	๘	๘,๕๖๘,๔๐๐	๔๐	๒๘,๕๕๕,๒๐๐
	๑๒	๖๙๖,๑๘๐	๑๒	๖๗๒,๗๕๐	๑๐	๑,๔๖๙,๒๕๐	๑๐	๖๙๖,๐๐๐	๑๐	๖๙๖,๐๐๐	๕๔	๔,๒๓๐,๑๘๐
	๑๕	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑๓	๗๘๐,๐๐๐	๑๐	๘๘๐,๐๐๐	๑๐	๗๘๐,๐๐๐	๑๐	๗๘๐,๐๐๐	๕๘	๔,๘๒๐,๐๐๐
	๑๗	๗๘๕,๐๐๐	๑๗	๗๘๕,๐๐๐	๑๓	๙๑๕,๐๐๐	๑๓	๗๙๕,๐๐๐	๑๓	๗๙๕,๐๐๐	๗๓	๔,๐๘๕,๐๐๐
	๑๙	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๙	๑,๒๔๖,๐๐๐	๑๕	๑,๒๔๖,๐๐๐	๑๕	๑,๒๔๖,๐๐๐	๑๕	๑,๒๔๖,๐๐๐	๘๓	๖,๐๘๔,๐๐๐
	๗	๑๖๐,๐๐๐	๗	๔๒๐,๐๐๐	๗	๓๗๐,๐๐๐	๗	๓๗๐,๐๐๐	๗	๓๗๐,๐๐๐	๓๕	๑,๖๙๐,๐๐๐
	๕	๒,๗๙๕,๐๐๐	๔	๑,๕๙๕,๐๐๐	๔	๓๑๕,๐๐๐	๔	๒๙๕,๐๐๐	๔	๒๙๕,๐๐๐	๒๑	๕,๒๙๕,๐๐๐
	๘๓	๗,๖๑๖,๑๘๐	๘๐	๖,๙๘๘,๗๕๐	๖๗	๑๔,๓๙๓,๖๕๐	๖๗	๑๒,๙๐๐,๔๐๐	๖๘	๑๒,๘๕๐,๔๐๐	๓๖๕	๕๔,๗๔๙,๓๘๐
	๘๓	๗,๖๑๖,๑๘๐	๘๐	๖,๙๘๘,๗๕๐	๖๗	๑๔,๓๙๓,๖๕๐	๖๗	๑๒,๙๐๐,๔๐๐	๖๘	๑๒,๘๕๐,๔๐๐	๓๖๕	๕๔,๗๔๙,๓๘๐
	๘๓	๗,๖๑๖,๑๘๐	๘๐	๖,๙๘๘,๗๕๐	๖๗	๑๔,๓๙๓,๖๕๐	๖๗	๑๒,๙๐๐,๔๐๐	๖๘	๑๒,๘๕๐,๔๐๐	๓๖๕	๕๔,๗๔๙,๓๘๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลโพพหนอง อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมเป็นธรรม - แผนงานการเกษตร	๔	๑๒๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๒๐	๔๔๐,๐๐๐
	๔	๑๒๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๒๐	๔๔๐,๐๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี - แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๕๐	๒,๙๕๐,๐๐๐
รวม	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๑๐	๕๙๐,๐๐๐	๕๐	๒,๙๕๐,๐๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - แผนงานการเกษตร	๕	๑๓๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๕	๒๐๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๖	๑๘๐,๐๐๐	๒๔	๗๖๐,๐๐๐
	๕	๑๓๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๕	๒๐๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๖	๑๘๐,๐๐๐	๒๔	๗๖๐,๐๐๐
รวม	๕	๑๓๐,๐๐๐	๓	๗๐,๐๐๐	๕	๒๐๐,๐๐๐	๕	๑๘๐,๐๐๐	๖	๑๘๐,๐๐๐	๒๔	๗๖๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๔๔	๒๘,๓๕๒,๑๘๐	๑๓๐	๔๐,๑๗๒,๗๕๐	๑๓๓	๒๕,๐๙๒,๙๕๐	๑๓๒	๒๓,๕๒๕,๓๐๐	๑๓๔	๓๙,๒๓๐,๔๐๐	๖๒๓	๑๖๒,๓๒๕,๕๘๐

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพธารน อำเภอดำรงวิทยเขต จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการท่องเที่ยว
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑.	เสริมผิวถนน คสล. บ้านโพธารน หมู่ที่ ๑ สายระหว่างจากศูนย์ อปพร. ถึงที่นาน.ส.ปรีชา โพธารน	เพื่อให้ประชาชนมีถนนสำหรับใช้คมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๔๐ เมตร	-	-	-	-	๓๒๔,๐๐๐ (บาท)	ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพธารน
๒.	เสริมผิวถนน คสล. บ้านโนนพัน หมู่ที่ ๒ สายระหว่างจากบ้านนางสาย ช่างทอง ถึงบ้านนางนงนุช ปกป้อง	เพื่อให้ประชาชนมีถนนสำหรับใช้คมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๓ เมตร ยาว ๗๘ เมตร	-	-	-	-	๑๓๕,๐๐๐	ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพธารน
๓.	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านน้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๓ สายระหว่างจากบ้านนายสุข รูปดี ถึงที่นายนายภาพ ดวงศรี	เพื่อให้ประชาชนมีถนนสำหรับใช้คมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๓.๕๐ เมตร ยาว ๒๒๐ เมตร	-	-	-	-	๔๔๖,๐๐๐	ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพธารน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพพทัน อำเภอคำชะโนด จังหวัดยโสธร

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
- ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านสำโรง หมู่ที่ ๔ สายระหว่างจากสี่แยกที่นางนงศราญ อุทสิงห์ ถึงที่นางดวงจันทร์ นิเพียรศรี	เพื่อให้ประชาชนได้มีถนนสำหรับใช้การคมนาคมได้อย่างสะดวก	ช่วงที่ ๑ กว้าง ๓ ม. ยาว ๑๖๗ ม. ช่วงที่ ๒ กว้าง ๔ ม. ยาว ๕๙ ม.	-	-	-	-	๔๐๙,๐๐๐ (บาท)	จำนวนครัวเรือน/ประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพพทัน
๕.	เสริมผิวถนน คลส. บ้านลำโรง หมู่ที่ ๔ สายระหว่างจากบ้านนายขุน สดสม ถึงที่นางอำนวย กลบกลืน	เพื่อให้ประชาชนมีถนนสำหรับใช้คมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๔ เมตร ยาว ๒๒๒ เมตร	-	-	-	-	๕๑๖,๐๐๐	ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวกรวดเร็วเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพพทัน
๖.	ปรับปรุงถนนดิน พร้อมลงลูกรัง บ้านโพพทัน หมู่ที่ ๕ สายระหว่างจากคุยอู่ ถึงที่นางนาคำพันธ์ คณะมี	เพื่อให้ประชาชนมีถนนสำหรับใช้คมนาคมได้อย่างสะดวก	ขึ้นดินใหม่ กว้าง ๓ เมตร ยาว ๓๕๐ เมตร	-	-	-	-	๘๗,๐๐๐	ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวกรวดเร็วเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพพทัน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพ้นัน อำเภอดำเนินแก้ว จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)		
๗.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านโพ้นัน หมู่ที่ ๕ สายระหว่างบ้านนางจันทร์ เปี่ยมทอง ถึงสี่แยกหน้าบ้าน นายบุญมี หนองกล้า	เพื่อให้ประชาชนได้มีถนนสำหรับการคมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๔ เมตร ยาว ๙๔ เมตร	-	-	-	-	๒๐๘,๐๐๐	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพ้นัน
๘.	โครงการเสริมผิวถนน คลส.บ้านโพ้นัน หมู่ที่ ๕ สายระหว่างจากบ้านนายไกรวิทย์ ทุมโหมง ถึงสี่แยกบ้านนายสุชัย กลับใจ	เพื่อให้ประชาชนได้มีถนนสำหรับการคมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๔ เมตร ยาว ๖๐ เมตร	-	-	-	-	๑๓๙,๐๐๐	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพ้นัน
๙.	เสริมผิวถนน คลส. บ้านโพ้นัน หมู่ที่ ๕ สายระหว่างจากบ้านนายฮวย กลับใจ ถึงบ้านนางหนู ใบ พลาสุรีย์	เพื่อให้ประชาชนได้มีถนนสำหรับการคมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๗๐ เมตร	-	-	-	-	๓๙๔,๐๐๐	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพ้นัน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพธารน อำเภอดำเนินแก้ว จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๐.	เสริมผิวถนน คลส. บ้านโพธารน หมู่ที่ ๕ สายระหว่างจากบ้านนาบุญกร ไร่อาลัยถึงบ้านนาบุญต หนองกล้า	เพื่อให้ประชาชนมีถนนสำหรับใช้คมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๔ เมตร ยาว ๘๔ เมตร	-	-	-	-	๑๙๕,๐๐๐	ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพธารน
๑๑.	เสริมผิวถนน คลส. บ้านโพธารน หมู่ที่ ๕ สายระหว่างจากบ้านนาอุดม บุญปัดถึงบ้านนาบุญเรือง เฉียบแหลม	เพื่อให้ประชาชนมีถนนสำหรับใช้คมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๒.๗๐ เมตร ยาว ๑๑๗ เมตร	-	-	-	-	๑๘๓,๐๐๐	ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพธารน
๑๒.	โครงการจัดทำเครื่องหมายจราจร เชลลความเร็ว พร้อมป้ายจราจร บ้านโพธารน หมู่ที่ ๑	เพื่อชะลอความเร็ว ทำให้ผู้ขับขี่เกิดความเกิดการตื่นตัว ขับรถช้าลง เพื่อความปลอดภัยของนักเรียนประชาชน	จัดทำเครื่องหมายจราจร เส้นชะลอความเร็ว (Rumble Strips) บ้านโพธารน หมู่ที่ ๑ จำนวน ๒ จุด	-	-	-	-	๒๕,๐๐๐	จำนวนครั้งในการเกิดอุบัติเหตุภายในหมู่บ้านลดลง	ประชาชน ม.๑ มีความปลอดภัยในการคมนาคม	กองช่าง อบต.โพธารน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพ้นัน อำเภอดำเนินแก้ว จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง
๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๓.	จัดทำเครื่องหมายจราจร เส้นชะลอความเร็ว (Rumble Strips) บ้าน โพ้นัน หมู่ที่ ๕ จุดหน้า บ้านนางอุดม ร่วมสุข	เพื่อชะลอความเร็ว ทำให้ผู้ขับขี่รถยนต์ เกิดการตื่นตัว ชับรถ ช้าลง เพื่อความ ปลอดภัยของ ประชาชน	เครื่องหมายจราจร เส้น ชะลอความเร็ว (Rumble Strips) จำนวน ๑ จุด	-	-	-	-	๑๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการเกิด อุบัติเหตุภายใน หมู่บ้านลดลง	ประชาชน ม.๕ มีความปลอดภัย ในการคมนาคม	กองช่าง อบต.โพ้นัน
๑๔.	ซ่อมแซมระบบน้ำประปา บ้านโพ้นัน หมู่ที่ ๒	ซ่อมบำรุงระบบ น้ำประปา ให้ สามารถใช้งานได้ ปกติ	ประชาชน บ้านโพ้นัน หมู่ที่ ๒ มีน้ำประปาที่ สะอาด ปลอดภัย ใช้ใน การอุปโภค	-	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละหรือจำนวน ครัวเรือนประชาชน หมู่ที่ ๒ มีน้ำประปาที่ สะอาด ปลอดภัย ใช้ ในการอุปโภค	ประชาชน มี น้ำประปาที่ สะอาด ปลอดภัย ใช้ใน การอุปโภค	กองช่าง อบต.โพ้นัน
๑๕.	โครงการก่อสร้างท่อลอด เหลี่ยม คสล. สายระหว่าง ที่มายักรพล หงวนโธสง บ้านโพ้นัน หมู่ที่ ๑	เพื่อระบายน้ำ แก้ไข ปัญหาน้ำท่วมขัง พื้นผิวจราจร	ขนาด ๑.๘๐x๑.๘๐ เมตร ยาว ๕ เมตร	-	-	-	-	๑๖๔,๐๐๐	จำนวนครัวเรือน/ ประชาชนที่ได้รับ ประโยชน์	ระบายน้ำ ได้ดี ไม่ให้ท่วมขัง	กองช่าง อบต.โพ้นัน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพ้น อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการท่องเที่ยว
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
- ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง
- ๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๖.	จัดทำเครื่องหมายจราจร เส้นชะลอความเร็ว (Rumble Strips) เน้นชะลอความเร็ว ป้ายจราจร บ้าน	เพื่อชะลอความเร็ว ทำให้ผู้ขับขี่ลดยาน การเกิดอันตราย ชัยรถ	เครื่องหมายจราจร เส้นชะลอความเร็ว (Rumble Strips) จำนวน ๒ จุด	-	-	-	-	๒๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการเกิดอุบัติเหตุภายในหมู่บ้านลดลง	ประชาชน มีความปลอดภัยในการคมนาคม	กองช่าง อบต.โพ้น
๑๗.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านน้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๓ สายระหว่างจากบ้านนายคำสิงห์ ทองเกลี้ยง ถึงบ้านนายแฟ้ม ผิวอ่อน	เพื่อให้ประชาชนได้มีถนนสำหรับใช้การคมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๔ เมตร ยาว ๖๐ เมตร	-	-	-	-	๑๓๓,๐๐๐	ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีการคมนาคมสะดวกเร็วเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพ้น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพธารน อำเภอดำเนินแก้ว จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๘.	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำบ้านโพธารน หมู่ที่ ๑ สายระหว่างจากบ้านนางพุลสวัสดิ์ ทุ่งโม่ง ถึงบ้านนางคำ บุญปัด	เพื่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังพื้นผิวจราจร	กว้าง ๐.๒๐ ม. ยาว ๗๒ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๒๐ ม.	-	-	-	-	๑๕,๐๐๐	จำนวนครัวเรือน/ประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ระบายน้ำได้ดี แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังพื้นผิวจราจร	กองช่าง อบต.โพธารน
๑๙.	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำ ฝापิตตะแคงเหล็ก บ้านโพธารน หมู่ที่ ๑ สายระหว่างจากบ้านนายทองสุข เปรียญทอง ถึงบ้านนางนงนุช แสงดี	เพื่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังพื้นผิวจราจร	ก ๐.๔๐ ม. ย ๕๙ ม. ลึก ๐.๔๐ม. พร้อมฝापิตตะแคง เหล็ก ขนาด ๐.๔๐x๑.๐๐ ม.	-	-	-	-	๑๗๒,๐๐๐	จำนวนครัวเรือน/ประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ระบายน้ำได้ดี แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังพื้นผิวจราจร	กองช่าง อบต.โพธารน
๒๐.	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมฝापิตตะแคงเหล็ก บ้านนากะลียง หมู่ที่ ๓ สายระหว่างจากบ้านนายเล้ง หลักทอง ถึงบ้านนายทัศนัย พรหมจันทร์	เพื่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังพื้นผิวจราจร	กว้าง ๐.๔๐ เมตร ยาว ๙๔ เมตร ลึก ๐.๔๐ เมตร พร้อมฝापิตตะแคง เหล็ก ขนาด ๐.๔๐x๑.๐๐ เมตร	-	-	-	-	๒๗๐,๐๐๐	จำนวนครัวเรือน/ประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ระบายน้ำได้ดี แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังพื้นผิวจราจร	กองช่าง อบต.โพธารน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพ้นัน อำเภอดำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
- ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๑.	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ คลส. พร้อมบ่อพัก ฝापิตตะแกรง เหล็ก บ้านโนนพัน หมู่ที่ ๒ สาย ระหว่างจากบ้านนางประครอง บุญปก ถึงบ้านนางประนมพร ดี เพชร	เพื่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมขังพื้นผิว จราจร	วางท่อระบาย น้ำ คลส. ขนาด ๐.๔๐x ๑.๐๐ ม. พร้อมบ่อพัก ฝापิตตะแกรงเหล็ก ทุก ระยะ ๘ เมตร/ บ่อ ระยะทาง ๑๓๔ ม.	-	-	-	-	๒๕๕,๐๐๐ (บาท)	จำนวนครัวเรือน/ ประชาชนที่ได้รับ ประโยชน์	ระบายน้ำ ได้ดี แก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมขังพื้นผิว จราจร	กองช่าง อบต.โพ้นัน
๒๒.	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ คลส. พร้อมบ่อพัก ฝापิตตะแกรง เหล็ก บ้านโนนพัน หมู่ที่ ๒ สาย ระหว่างจากบ้านนางอุดม เปี่ยม นอง ถึงบ้านนางเพ็ญ พลโยธา	เพื่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมขังพื้นผิว จราจร	วางท่อระบาย น้ำ คลส. ขนาด ๐.๔๐x ๑.๐๐ ม. พร้อมบ่อพัก ฝापิตตะแกรงเหล็ก ทุก ระยะ ๘ เมตร/ บ่อ ระยะทาง ๘๓ ม.	-	-	-	-	๑๗๐,๐๐๐ (บาท)	จำนวนครัวเรือน/ ประชาชนที่ได้รับ ประโยชน์	ระบายน้ำ ได้ดี แก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมขังพื้นผิว จราจร	กองช่าง อบต.โพ้นัน

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพธารน อำเภอดำรงวิทยเขต จังหวัดยโสธร

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการท่องเที่ยว
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล
- ยุทธศาสตร์ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

๑.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา / งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๓.	โครงการเสริมผิวถนน คสล. บ้านโพธารน หมู่ที่ ๕ สายระหว่างจากบ้านนางบุญกร ไร่อ้าย ถึงบ้านนายบุญมี หาญกล้า	เพื่อให้ประชาชนได้มีถนนสำหรับใช้การคมนาคมได้อย่างสะดวก	กว้าง ๔ เมตร ยาว ๓๕ เมตร	-	-	-	-	๘๐,๐๐๐	จำนวนครัวเรือน/ประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการสัญจรไปมา	กองช่าง อบต.โพธารน
	รวม ๒๓ โครงการ			๐	๐	๐	๐	๘,๓๑๖,๐๐๐	รวมเป็นเงินทั้งสิ้น	๓,๕๖๑,๐๐๐ บาท	บาท

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพ้น อำเภอคำชะอี จังหวัดโยธิน

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน
๒.๒ แผนงานบริหารงานทั่วไป / งานบริหารงานคลัง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑.	โครงการปรับปรุงและจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	เพื่อสำรวจข้อมูลภาคสนามที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำรวจข้อมูลป้าย การนำเข้าข้อมูลทั้งหมด	ปรับปรุงและจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ข้อมูลเป็นปัจจุบัน	-	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ข้อมูลเป็นปัจจุบัน	จัดเก็บภาษีได้ร้อยละ ๑๐๐	กองคลัง อบต.โพ้น
รวม ๑ โครงการ				๐	๐	๐	๐	๑๐๐,๐๐๐	รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท		

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพ้น อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ ๒. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

๒.๔ แผนงานการศึกษา / งานระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	อุดหนุนโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพฐ.)	- อุดหนุนโรงเรียนบ้านโพ้น ๑) โครงการพัฒนาผู้เรียนจากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ๒) โครงการอนุรักษ์พันธุกรรม ๓) โครงการเข้าค่ายพักแรมลูกเสือ-เนตรนารีกองลูกเสือตำบลโพ้น ตำบลนันทายาเสพติด ๔) โครงการน้อมนำ	ส่งเสริมการศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพฐ.)	-	-	-	-	๑๖๐,๐๐๐	ดำเนินโครงการร้อยละ๑๐๐	เด็กนักเรียนได้เข้าร่วมโครงการร้อยละ๑๐๐	กองการศึกษา อปท.โพ้น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโพพทัน อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชนและสังคม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ ๒. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

๒.๕ แผนงานการศึกษา / งานระดับมัธยมศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑.	อุดหนุนโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๘ (สพม.๒๘)	อุดหนุนโรงเรียนโพพทันเจริญวิทย ๑) โครงการเยาวชนจิตอาสา ทำดีเริ่มได้ที่เรา ๒) โครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ๓) โครงการเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๔)โครงการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันวัฒนธรรมความเป็นไทย	ส่งเสริมการศึกษาโรงเรียนโพพทันเจริญวิทย	-	-	-	-	๘๐,๐๐๐	ดำเนินโครงการร้อยละ๑๐๐	เด็กนักเรียนได้เข้าร่วมโครงการร้อยละ๑๐๐	กองการศึกษา อบต.โพพทัน
รวม ๑ โครงการ								๘๐,๐๐๐	รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๐,๐๐๐ บาท		

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

โดยใช้แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
สำหรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องของยุทธศาสตร์

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓.ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวม	๑๐๐

แบบประเมินแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องของยุทธศาสตร์

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.ข้อมูลสภาพทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อมูลสภาพทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๑๐	
	(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่นเขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	(๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหา ปรัชญาหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	
๒.การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๒๐	
	(๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	(๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง)W-Weakness(จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Threat(อุปสรรค)	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๖๐	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเชื่อมโยงหลักประชาธิรัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชาธิรัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาลหลักประชาธิรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสัมพันธ์กับโครงการพัฒนาท้องถิ่น	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต / โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
	รวมคะแนน	๑๐๐	

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

โดยใช้แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินโครงการเพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวม	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อ
ความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (DemandAnalysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณเช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั้นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไรสามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่างๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ(Qualitative)	๑๐	
๔ . แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand(Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือ หลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและโดยเฉพาะเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP)	๑๐	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๖๐	
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	(๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การจัดตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ		
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นที่เป็นปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (LSEP)	(๕)	
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณการราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่างหลักของราคากลางราคากลางท้องถิ่นมีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์มีความคลาดเคลื่อนไม่มากกว่าหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าของการนำไปตั้งงบประมาณรายจ่ายในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติเงินสะสมหรือรายจ่ายพัฒนาที่ปรากฏในรูปแบบอื่นๆ	(๕)	
๕ . ๑ ๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI)ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness)ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจการกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงาน	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	ตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้(๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง(๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้		
	รวมคะแนน	๑๐๐	

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาได้ดังนี้
 การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพโดยสรุปผลการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์การ

๓.๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพทันทน์ ได้ให้ความสำคัญกับด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยการดำเนินการเพื่อให้ประชาชนได้มีถนนที่ใช้ในการสัญจรไป-มาสะดวก มีไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอและมีคุณภาพ โดยผลการดำเนินงานแยกได้ดังนี้

- โครงการก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม บ้านโพทันทน์ หมู่ที่ ๑ บริเวณที่นายนายประยูร โพทันทน์
- โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำขนาด ๐.๔๐x๑.๐๐ เมตร พร้อมบ่อพักทุกระยะ ๘ เมตร พร้อม ขยายถนน บ้านโพทันทน์ หมู่ที่ ๒ สายระหว่างบ้านนางมณี ผิวอ่อน ถึง บ้านนางเพ็ญ พลโยธา
- โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำขนาด ๐.๔๐x๑.๐๐ เมตร พร้อมบ่อพักทุกระยะ ๘ เมตร พร้อมขยายถนน บ้านน้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๓ สายระหว่างบ้านนายประสิทธิ์ สำโรง
- โครงการปรับปรุงถนนลูกรัง พร้อมลงหินคลุก บ้านสำโรง หมู่ที่ ๔ สายระหว่างที่นายอุดม สารพัด ถึง ที่นายธรรมชาติ สุดแสน
- โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ภายในหมู่บ้าน บ้านโพทันทน์ หมู่ที่ ๕ จากสามแยกที่พิกสงฆ์ยางสิงโต ถึงที่นายราไพพรรณ แก้วทองคำ

ฯลฯ

๓.๒) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลโพทันทน์ ให้ความสำคัญในการพัฒนาคน ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม ซึ่งมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ต่างเพศ ต่างอายุ ต่างความรู้ ตลอดถึงมีภูมิหลังที่ต่างกันย่อมก่อให้เกิดปัญหาหลากหลายตามมา เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาความขัดแย้ง เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ สามารถป้องกันและแก้ไขได้ โดยอาศัยคนในสังคมได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันรับผิดชอบ ผลการดำเนินงานแยกได้ ดังนี้

- โครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อการพัฒนาศักยภาพกลุ่มสตรี กลุ่มอาชีพและผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการ พนักงาน ประชาชน
- โครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุและคนพิการตำบลโพทันทน์
- โครงการแผนปฏิบัติการขยะมูลฝอย Roadmap ตำบลโพทันทน์
- โครงการรณรงค์และส่งเสริมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง
- โครงการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

ฯลฯ

๓.๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมเป็นธรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลโพทันทน์ ได้ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนได้มีความปลอดภัยในการผลิตและการบริโภค มีสุขภาพแข็งแรง สามารถผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ได้แพร่หลาย มีการตื่นตัวการทำเกษตรอินทรีย์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโพทันทน์ได้มีการผลักดันการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ เพื่อผลิตผักและผลไม้ที่ปลอดภัยให้ผู้บริโภคมีจำนวนมากขึ้นกว่าเดิม โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งเกษตรอินทรีย์ ที่มุ่งเน้นกิจกรรมด้านการผลิตปุ๋ยอินทรีย์มาตรฐาน การผลิตผักที่ปลอดภัย สร้างเสริมความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในองค์กร ผลการดำเนินงานแยกได้ ดังนี้

- โครงการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการปฏิบัติงานของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลโพทันทน์
- โครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณะผู้บริหาร สมาชิก อบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง
- โครงการประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของ อบต.โพทันทน์

ฯลฯ

๓.๔) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี

องค์การบริหารส่วนตำบลโพทันทน์ ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างเครือข่ายบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างแหล่งเรียนรู้เพื่อการสืบค้นภูมิปัญญา/อัตลักษณ์ท้องถิ่น เชื่อมโยงแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน โดยใช้สถานที่ในชุมชนจัดการเรียนการสอนศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับเยาวชนและผู้สนใจ ผลการดำเนินงานแยกได้ ดังนี้

- โครงการส่งเสริมงานนมัสการพระธาตุโพทันทน์
- โครงการส่งเสริมสืบสานอนุรักษ์หนังประมอทัย
- โครงการบุญบั้งไฟ
- โครงการส่งเสริมกิจกรรมจัดงานรดน้ำดำหัวใส่ใจสุขภาพผู้สูงอายุ

ฯลฯ

๓.๕) ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลโพทันทน์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ในทุกชุมชน ถ้าในทุกชุมชน มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งมีการบริหารจัดการอย่างถูกต้อง ก็จะทำให้ชุมชนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข มีแหล่งอาหารที่ดีอุดมสมบูรณ์ มีสภาพภูมิอากาศที่ดี และลดปัญหาสภาวะโลกร้อนได้ เพื่อให้ประชาชนได้มีสัมพันธภาพที่ถูกต้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการดำเนินงานแยกได้ ดังนี้

- โครงการหนึ่งฝน หนึ่งคน หนึ่งต้นกล้า
- โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี(อพ.สธ.)
- โครงการรณรงค์ปลูกหญ้าแฝกตามแนวทางพระราชดำริ

ฯลฯ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑) ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑) บางโครงการที่บรรจุในแผนไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากงบประมาณมีอยู่อย่างจำกัดและต้องเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการจากประชาชน และการประสานแผนไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อขอบรรจุไว้ในแผนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ไม่มีให้นำโครงการดังกล่าวเข้าบรรจุสักครั้ง ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๒) โครงการขนาดใหญ่ที่ของบประมาณจากส่วนกลางไม่ได้รับอนุมัติ ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๔.๒) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

การวางแผนการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพ้นหินในอนาคต ทางคณะกรรมการสนับสนุนและคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ขอเสนอแนะการวางแผนการพัฒนาในอนาคต ดังนี้

๑) ควรมีระยะเวลาในการจัดทำข้อมูลให้มากกว่านี้

๒) ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้อย่างทั่วถึง ตามแผนที่ได้วางไว้
